

WILLIAM
INGE
AVTOBUSNA
POSTAJA

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE

WILLIAM INGE • AVTOBUSNA POSTAJA •

komedija v treh dejanjih

igrajo:

Elma Duckworth	Anka Cigojeva
Grace	Vera Kalanova
Will Masters	Mirko Cegnar
Cherie	Nada Bavdazeva
Dr. Gerald Lyman	France Trefalt
Carl	Jože Kovačič
Virgil Blessing	Jože Zupan
Bo Decker	Jože Pristov

sodelovali so:

Prevajalca	S. L., B. Kern
Režiser	Mirč Kragelj
Scenska glasba	Bojan Adamič
Scenograf in slikar	Saša Kump
Kostumograf	Majolka
Inspicent	Tone Dolinar
Šepetalka	Minka Šimenc
Lasuljarka	Vera Srakar
Razsvetljava	Stane Kropar
Odrski mojster	Janez Kotlovšek
Mizarska dela: gled. del. pod vodstvom	Albina Učakarja
Krojaška dela: gled. del. pod vodstvom	Slavka Tavžlja
Tehnično vodstvo	Vladimir Stiglic

Igra se odvija v zgodnjem marcu na neki avtobusni postaji 30 milj od Kansas City

Premiera • Kranj • dne 5. IV. 1957 ob 20. uri

SREDI DELA ZA AFIRMACIJU SOCIALISTIČNE JUGOSLAVIJE JE OMAHNIL
V SMRT NEUTRUDLJIV BOREC, REVOLUCIONAR, PUBLICIST, NOVINAR IN
UMETNIK MOŠA PIJADE — ČAST IN SLAVA NJEGOVEMU SPOMINU!

Dr. Anton Ocvirk

P E T D E S E T L E T N I K

j u b i l e j s l o v e n s k e p r i m e r j a l n e
k n j i ž e v n o s t i

Ustanovitelj stolice za primerjalno književnost, univerzitetni prof. dr. Anton Ocvirk, znanstvenik, kritik, publicist in pedagog, praznuje te dni Abrahamov jubilej, ki je hkrati tudi jubilej slovenske kulturne in literarne zgodovine. In čeprav jubilar ni bil nikdar zgolj gledališka osebnost, ne glede na to, da je v študijskih letih napisal prenekatero gledališko kritiko, je vendar prav, da na straneh našega lista posvetimo pozornost človeku, ki je vse svoje dosedanje delo posvetil prevrednotenju že kar preveč stereotipnih in zastarelih sodb o našem splošno-kulturnem in posebej literarnem razvoju. Ta težnja po prevrednotenju je tako močna in v njegovem znanstvenem delu vsekdar očita, da presega ozke okvire znanstvenih kabinetov, ker posega z vrsto mladih kulturnih delavcev, ki jih poraja njegov seminar, na vsa področja slovenskega kulturnega življenja, tja od radia, filma, gledališča, do založb in literarnih revij, znanstvenih institutov in srednjih šol, kjer njegovi učenci posredujejo slovensko kulturno in literarno zgodovino po njegovih vidikih.

V čem se ti vidiki razlikujejo od drugih? Predvsem v spoznanju, da smo Slovenci prav od reformacije naprej sestavni člen verige evropske kulturne skupnosti, da pojavov v kulturni zavesti slovenskega ljudstva ne gre ločevati od onih, ki so se odvijali v Evropi, da smo v okviru splošneevropskih dubovnih snovanj zdaj bolj, zdaj manj

zaostajali in ujeli v posameznih dobah korak z najnaprednejšimi težnjami evropskih velikanov in da smo le premnogokrat po zaslugi naše tradicionalne omejenosti, ki je tako godila našim duhovnim jerobom, capljali na repu dogodkov. Pri takem osnovnem pogledu pa profesor Ocvirk ni nikdar zametaval historičnega vrednotenja zastavljenih vprašanj. Historizem mu je vedno le izbodišče za objektivno presojo, na njem pa nas je njegov duh vodil vedno do jasnih in preciznih estetskih in idejnih zaključkov. Literatura mu je vedno družbeni fenomen, ki se poraja v konkretnih življenjskih okoliščinah nekega naroda in nikoli nek bogsigavedi od kod šantaziran nadčasoven pojav, ki nima s stvarnostjo nobene zveze. Zato svojim slušateljem (eden izmed njih je tudi pisec pričujočih vrstic) iz dneva v dan vceplja neizprosno ljubezen do znanstvene resnice in edino, kar obvelja in vzdrži kritiko njegovega ostroumja, je argument. Nobenega narodnjaško-romanličnega zanesenjaštva in nepotrebnega povečevanja ob stvareh, ki tega ne zaslužijo

Alojzij Remec — Magda. Premiera dne 22. II. 1957 v Kranju. Režija: Ferdo Delak k. g., scena: Saša Kump, scenska glasba: Blaž Arnič, kostumi: Valerija Ilvarjeva. Prizor iz I. slike (na vseh fotografijah: Anka in Laci Cigoj ter Jože Kovačič)

Alojzij Remec — Magda. Prizor iz osme slike.

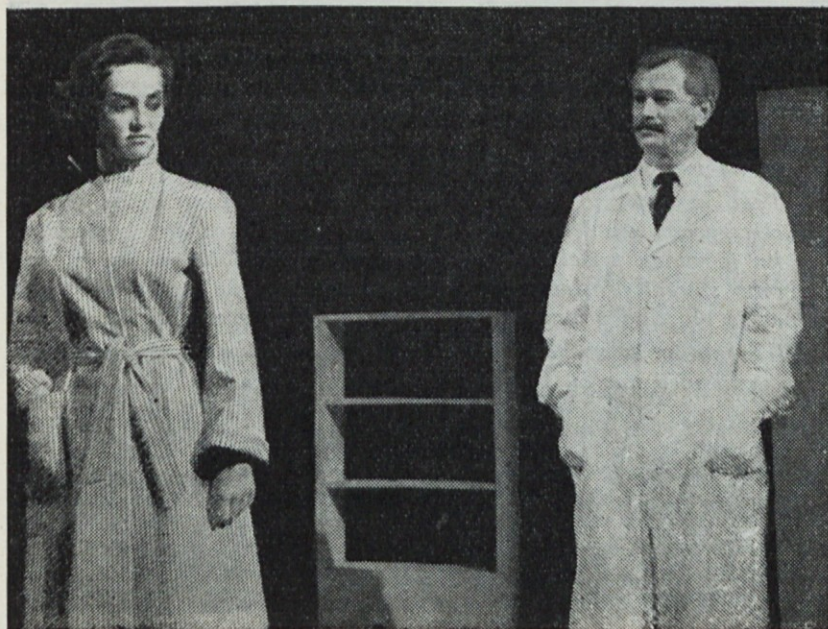
in tudi nobenega podcenjevanja ob veličinab, na katere smo lahko s pridom in brez hvalisanja ponosni. Proti takim kriterijem vrednotenja je prav med nasledniki slovenskih janzenistov Jeranovega kova kar završalo, ko se je pojavila v javnosti njegova disertacija „Levstikov duševni obraz“ — z njo je promoviral. Kasneje se je odpravil v Evropo; študiral je primerjalno književnost. Plod tega študija je njegovo habilitacijsko delo s področja primerjalne književnosti „Uvod v teorijo primerjalne literarne zgodovine“. Tudi to delo je sprožilo v javnosti ob ustaljenih pogledih na literarno-zgodovinsko metodo val nasprotovanj. Cela vrsta razprav in člankov, urejanje Ljubljanskega zvona, zanimive razprave o nekaterih najpomembnejših mislecih tedanje Evrope v knjigi „Razgovori“ in razumljivo: pedagoško delo tvorijo predvojni opus mladega znanstvenika.

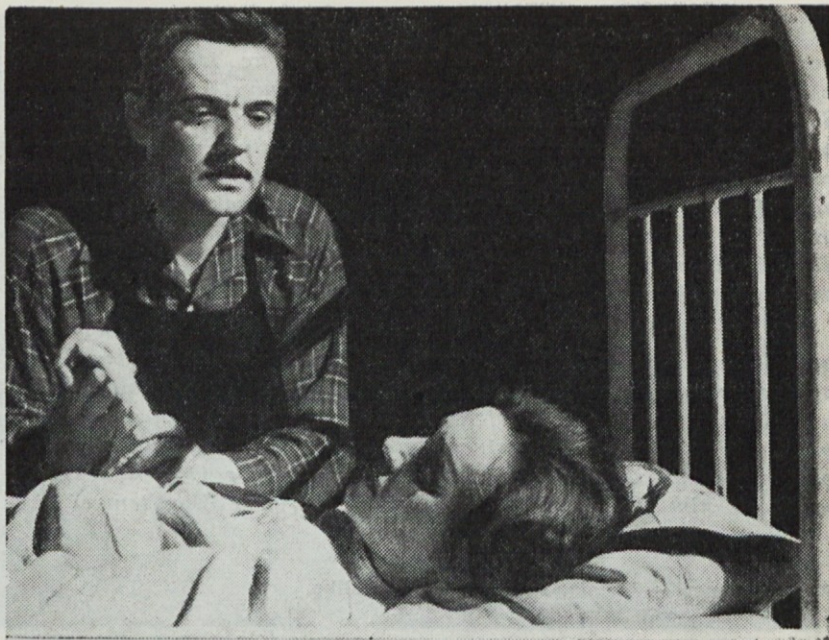
Med okupacijo se je profesor Ocvirk takoj po ustanovitvi OF pridružil borcem za svobodo, z njim vred pa tudi domala ves slavišični seminar na univerzi. Ko je bil leta 1944 kot predsednik Univerzitetnega odbora OF izdan, je moral na križev pot v Dachau, odkoder se je po vojni vrnil nazaj v Ljubljano in na Univerzo, kjer

neprestano predava, uči, vzgaja in dekanuje. Obsežno, zahtevno in pomembno delo opravlja kot urednik kritične izdaje slovenskih klasikov — te prelepe zbirke, na katero smo lahko ponosni vsi Slovenci. Sodeluje pri Institutu za književnosti na SAZU, piše razprave, opremlja z naravnost mojstrskimi znanstvenimi ugotovitvami izdaje Kersnikovega in Kosovelovega dela (ki so marsikdaj bolj zanimive kot beletristični del sam!), obiskuje mednarodne kongrese, ureja Slavistično revijo, predvsem pa pripravlja svoje najdragocenejše delo iz literarno-teoretičnega območja: prvo temeljito slovensko znanstveno literarno teorijo.

Nekje tam v prvem odstavku sem zapisal, da profesor Ocvirk ni gledališka osebnost. Zareklo se mi je. Zakaj njegova predavanja iz zgodovine evropske drame od Diderota pa vse gori do Arnolda Holzga, njegovi seminarji s področja teoretične dramaturgije, sodelovanje pri nastajanju mladega Mestnega gledališča in pri upravljanju naše osrednje gledališke hiše mi pove, da je profesor Ocvirk s svojim mnogostranim in pomembnim delom ne le gledališka, temveč vse-

Alojzij Remec — Magda. Prizor iz devete slike.

Alojzij Remec — Magda. Prizor iz 11. slike.

stranska osebnost, ki s svojo široko in svetovljansko razgledanostjo znanstvenika in kritika, z vrlinami pedagoga — človeka — odločilno posega na vsa področja našega kulturnega življenja.

Trdo in naporno, do kraja odgovorno znanstveno delo je prof. Ocvirka v preteklem letu iztrgalo iz predavalnice. Pred dobrim tednom dni, ko je znova prišel med svoje slušatelje, smo bili vsi prepričani, da bomo skupaj proslavili njegov in naš jubilej, že naslednjega dne pa nas je globoko prizadela novica, da je moral spet v bolnico.

Iskreno in iz vsega srca želimo jubilarntu, da bi se kar se da hitro vrnil med nas čil in zdrav in: Ad multum anum!

Rado Jan

WILLIAM INGE

„Bus stop”

Dramaturgov zapis ob uprizoritvi
»romance« o osamljenih ljudeh

Ameriška provinca. Avtobus vozi skozi pokrajino. To je pokrajina farmarjev in kowbojev. Ti kowboyi še zdaleč niso junaki iz western filma, romantični junaki, ki premagujejo vse ovire na poti do svojega cilja, to so čisto navadni povprečni ljudje, z običajnimi človeškimi lašnostmi in strastmi. Na neki postaji, nekje med Kansas City, Missouri in Topeco jih neurje prisili k daljšemu postanku. Potniki se zbero v majhni restavraciji, ki leži ob cesti. In ta postanek — nobenega boljšega tehtnejšega izraza nimamo za prizorišče dejanja in situacijo v naši igri kot ameriški „stop“ — zaznamuje v življenju vsa-

Prizor iz I. dejanja Salacroujeve drame »Noči jeze«.

Prizor iz II. dejanja Salacroujeve drame »Noči jeze«.

kega posameznika določen preokret. Kakor v Saroyanovem „Enkrat v življenju“, Sherwodovem „Okamenelem gozdu“ ali O'Neillsovem „Ledeni mož prihaja“, postane meja med *naključjem* in *usodo*, med podobo človekovega *brezdomstva* in njegovim *brepenenjem* po drugačni, „višji resničnosti“.

Bodi, da je pri Ingu „pomenskost“ skrita za „pojavnostjo“, izpoved za ljubeznjivo opazovanimi detajli — avtor je nazval svoje delo „romanca“. In v tej oznaki, ki pomenja pesniško samozavest in hkrati tudi ljudskost, je zapopadena vsa literarna nepretencioznost.

Williamsa Inga smo spoznali pri nas ob uprizoritvi njegove komedije „Picnic“, ki smo jo igrali preteklo sezono v Kranju. Kmalu za nami je uprizorilo njegovo dramo „Vrni se, mala Sheba“ celjsko gledališče. V določenem smislu se nam je Inge predstavil kot eden najbolj ameriških avtorjev sodobne Amerike. V njegovih delih igra pokrajina z vso atmosfero in vzdušjem zelo odločilno vlogo. Ta vloga je tako pomembna, da bi skorajda lahko govorili o nekem posebnem domačijskem stilu. Seve, Avtobusna postaja ne prikazuje ljudi v domačem okolju, temveč na poti. Prav ta element pripada k neskončni

ameriški pokrajini in spominja na pionirski čas nastajanja ZDA in se druži z romantičnim življenjskim občutjem povprečnega Američana. Romantični elementi v Avtobusni postaji se javljajo tudi v obujanju spominov na mladost ter v hrepenenju po pustolovščinah in ljubezni.

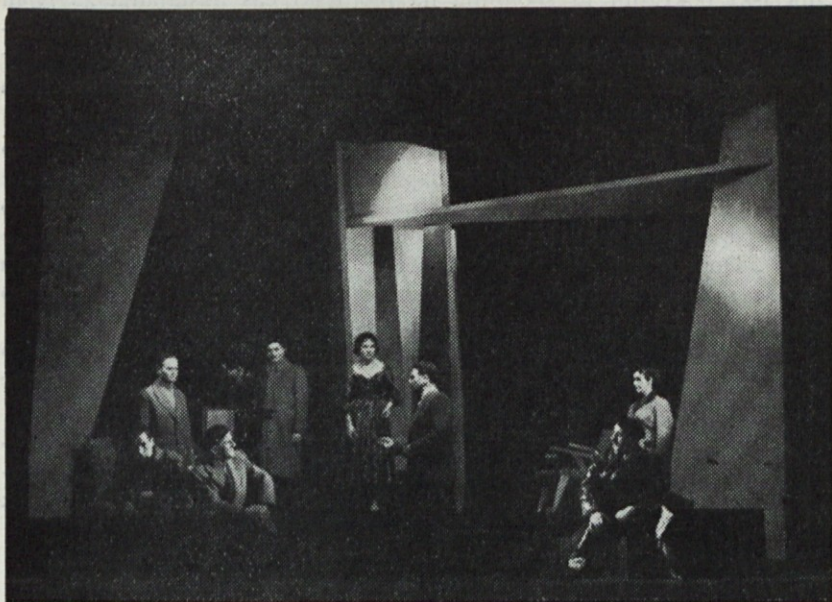
Sicer pa je Bus-stop skoz in skoz realistično delo. Z izjemo mlade krčmarice in šoferja spadajo vsi ti liki v tipološko območje ameriške romantike: kowboy, šerif, barska pevka in nedolžno mlado dekle pa še vagabundski intelektualci, (to bo najbrž, kar g. W. Inge sam!). Domala vsi so novelistično oblikovani. V najboljšem pomenu besede so to liki iz kratke, s humorjem napolnjene in psihološko poglobljene in zelo eksaktno poantirane scenske pripovedi.

Tudi okvir, v katerega je naša romanca posajena, je izrazito epski in spominja na Boccaccievega „Dekameron“ in Chauserjeve „Cantenburyske zgodbe“.

Živimo v dobi epike. Povsem ne glede na to, da se specifične oblike epskega gledališča, posebno te iz anglosaksonskega sveta, v svojem duhovnem in svetovnonazorskem zadržanju močno nagibljejo k

Se en prizor iz II. dejanja Salacroujeve drame.

Armand Salacrou — Noči jeze. Premiera dne 28. II. 1957 v Kranju. Režija: Juro Kislinger k. g., scena: Sveta Jovanovič, kostumi: Aženka Bartlova. Prizor iz I. dejanja.

pripovednosti tudi tam, kjer je dramska oblika ohranjena, je moč trditi, da je klasična delitev drame v tragedijo in komedijo že zdavnaj izgubila svojo veljavnost. Dokaz za to: prave žalne igre sploh ni več. Nova dramska zvrst, vsaj tako se zdi, je v nastajanju, toda tudi zanjo še nimamo natančne označbe. Zato se, bodisi zadovoljimo z označbo „komad“, bodisi z njemu podobno označbo, včasih s preveč in spet drugič, s premalo obsegajočim pojmom: igra, igrokaz. Razumljivo — občutja sodobnega človeka teže k sebi lastnemu in ustreznemu izrazu. Pri tem iskanju pa se dramatik hoče in mora približati najprej sebi in utripu svojega lastnega ustvarjalno-doživljajočega jaza. Najbližji po načinu doživljanja je Ingu, kakor smo že pred časom poudarili, Čehov, to pa nam lahko mariskaj pove! Seveda tisti, ki so po naši napovedi pričakovali, da bodo na sceni zagledali ruske mušičke, pomeščike in barine, so bili hudo razočarani, prav to pa je dokaz, da Čehov ni našel v Ingu samo slepega epigona, temveč človeka, ki je spoznal dramaturško dragocenost njegovega dela, sub-

tilnost njegovega doživljanja, ki se naravnost neverjetno prilega doživljajski logiki sodobnega človeka.

Vsi Ingevi junaki so kakor Čehovi obteženi s pezo svojega lastnega življenja in nosijo na sebi neizbrisen pečat okolja, v katerem so rasli. Tak je profesor Lyman — ta večni in nemirni vagabund, taka je Cherie, barska pevka dvomljivega slovesa, tak je Bo iz osamljena ranča v Montani in njegov sopotnik, tragična figura „ostarelega kowboja“, in taka je osamljena „slamnata vdova“ Grace in vsi, ki jih boste spoznali v Ingevi „romanci“.

Ali so morda kaj zakrivali, da se jim godi tako, kakor se jim mora goditi? Prav nič. Kaj je zakrivil dr. Lyyman, ki ga preganja policija zaradi stikanja za pubertetnicami? Kvečjemu to, da živi in, da je bil trikrat oženjen. On je tak, kakršen je. Njegove psihofizične strukture ne bo nikdar nihče spremenil. Krivi so toliko, kolikor žive in komični, ker jih eros na begu pred minljivostjo zapleta v svoje razrešljive, pa tudi nerazrešljive zanke. Prostodušna povprečna človečnost ljudi iz te trpko-vesele zgodbe o osamljenosti in toplini človeških src nam po eni strani vzbuja sočutje, hkrati pa nas peha v smeh, ki mu zatajena solza ne da, da bi se lahko sproščeno izvil iz naših ust. Dragoceno spoznanje, ki ga lahko iz te tragikomedije izlušči vsak, pa se glasi: Človek se v življenju ne more odrešiti brez sočloveka. To spoznanje pa vsebuje zvrhano mero optimizma in humanizma in prav to nam je narekovalo, da smo omogočili Williamu Ingu, da je spet prišel med nas.

Rado Jan

„Avtobusna postaja je serija karakternih portretov, potnikov, ki se med snežnimi zameti ustavijo v osamljeni restavraciji. Komedija g. Inga je izredno dovršeno delo. Zgodba je hrupna, toda g. Inge je globoko pogledal v srca teh ljudi, je globoko human in izredno duhovit“.

New York Post: Richard Watts

„V gledališče je prinesel vrsto tople čutečega sočutja, ustvarjalne moči, svežino zблиževanja in uvaževanja povprečne človečnosti, ki je lahko čudovito prefinjena in dražljiva.“

New York Times: Brosch Atkinson

„Avtobusna postaja je gotovo najboljšo delo, ki smo ga videli to sezono.“

New York Herald Tribune: Walter Kerr

„Bus Stop“ je najboljši komad sezone, ne samo v rezimejih vseh kritikov; nova prodorno razveseljujoča komedija mladega Williama Inga, zanesljivo bodočnost obetajočega avtorja, je tudi v resnici do- slej najlepše, najtišje in pesniško najboljboječe delo... Serija studij o karakterjih je sijajno strmoglav in sarkastično iskren zamah.“

Ludwig Ullman, New York

Op. ured.: Odlomek iz „Romeo in Julija“, (takozv. „balkonski prizor“), ki ga avtor citira v komediji, je vzet iz O. Zupančičevega prevoda „Romeo in Julija“.

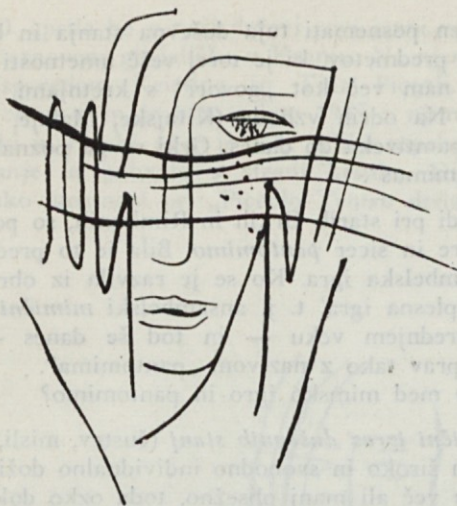
Trgovsko podjetje „MODA“ - Kranj

Vam nudi ugodnosti pri nakupu: CENA

KAKOVOST

IZBIRA

galanterijskega, manufakturnega in modnega blaga

Nekaj o **MIMU** *in mimski igri*

**Pred prvim javnim
odrskim večerom
sodobnega nemega
odrskega izražanja
v Jugoslaviji**

Svojestvena zvrst odrskega izražanja — mimska igra* (igra mima) — v naši državi še ni bila javno izvajana. O izvajalcih te umetnosti, o mimih, o Marcelu Marceauju, danes že po vsem svetu znanem in slovečem umetniku mimske igre in o njegovem učitelju, profesorju Etiennu Decrouxu, velikem gledališkem umetniku in genialnem ustvaritelju sodobne gledališke mimske igre, pa smo vendar že nekaj brali v naših dnevnikih.

Decroux je ta način odrskega izražanja tekom 35—40 let razvil iz obstoječih elementov mimike do visoke umetniške ravni. Danes gojijo mimsko igro po vsej zapadni Evropi in v Ameriki kot samostojno umetniško zvrst, pa tudi kot sestavni in bistveni element gledališke in filmske umetnosti.

Kaj pa je pravzaprav mimska igra? Odgovor na to ni težak: mimska igra je nemo izražanje duševnih stanj s pomočjo kretenj vsega telesa. V bistvu ni nič novega, nasprotno: prastara je, obstoji odkar je bil človek zmožen misliti. Tesno je povezana z razvojem človeštva in človeka samega. Opazujmo dojenčka in otroka: njiju način izražanja čustev, želja in hotenja — četudi združen običajno s precej močno glasovno spremljavo — je praoblika podzavestne mimske igre. Z razvojem umskih in telesnih sposobnosti si pridobi človek — eden manj, drugi več — zmožnosti zavestnega nemega izražanja ali razkrivanja svojih duševnih stanj.

Človeka, ki je zmožen posnemati tuja duševna stanja in bistvo žive ter mrtve prirode in predmetov, ki je torej več umetnosti neme izrazne odrske igre (ki nam več kot „govori“ s kretnjami vsega telesa), imenujemo *mim*. Na odrih vzhoda (Kitajske, Malaje, Indonezije itd.) živi mim od pamtiveka do danes. Grki so ga poznali kot „mimos“, Rimljani kot „mimus“.

Na vzhodu, kakor tudi pri starih Grkih in Rimljanih, so poznali še drugo zvrst odrske igre in sicer *pantomimo*. Bila je to predvsem nema, več ali manj ansambelska igra. Ko se je razvila iz obrednih plesov med drugim tudi plesna igra, t. j. ansambelski *mimični ples*, so začeli imenovati v srednjem veku — in tod še danes — to zvrst plesne odrske igre prav tako z nazivom „pantomima“.

Kakšna pa je *razlika* med mimsko igro in pantomimo?

Mimska igra je plastični izraz duševnih stanj (čustev, misli, idej) itd., ki sprošča v gledalcu široko in svobodno individualno doživetje, *pantomima* pa *predstavlja* več ali manj obsežno, toda ozko določeno in zaključeno *dogajanje*. Izraz je viden v sekvenci kretenj, dogajanje pa je prikazano s sekvenco mimičnih gibov. Kretnja mima v mimski igri izraža vedno le duševno stanje (neredko samega gledalca) z oblikovanjem tudi izrazitega dejanja, kretnja pantomima pa nadomeštuje besedo med podajanjem dogajanja.

Medtem, ko uporablja pantomim pri izvajanju svoje igre vse pripomočke odrske igre — z izjemo govora (in tudi tega rabi tu pa tam) — stoji mim pred gledalcem takorekoč „gol“: brez specifičnega kostuma in maske, brez funkcionalne kuliserije, brez rekvizitov, brez podpore ali pomoči vokalne ali glasbene spremljave — stoji sam in nem, navezan le sam nase. Njegova igra mora biti in je najbolj zgoščen, močan in zgovoren način odrskega podajanja.

Mim predvaja svojo igro *vedno brez spremljave glasbe*. Zakaj tako? Ker je mimska igra ustvarjalna umetnost, ne reproduktivna. Ona je vsekakor fizični izraz čustva ali misli, vendar ne intuitiven oziroma instinktiven, temveč plod analize značajev, duševnih stanj in njih odsevov, opazovanj fizičnih reakcij na notranje in zunanje pobude itd. Z ozirom na dejstvo, da črpa mim pri svojem ustvarjanju iz vsakdanjega življenja, da ustvarja vedno znova, živo, ter sam in svobodno, je razumljivo in dosledno, da podaja vedno po ritmu, ki je lasten svoji ustvaritvi, neodvisno od zunanjih ritmičnih vplivov. Vsak tuji ritem, posebno nadmočni ritem glasbe, bi posilil ritem mimske kreacije.

In končno: umetnik - mim je filozof, često pesnik, vedno estet.

10. aprila bo v naši državi prvi javni večer mimske igre in sicer v Prešernovem gledališču v Kranju. Na njem bosta nastopili z izvirnim sporedom Kristina in Tina Piccoli. Prva je učenka prof. E. Decroux-a in je bila v letu 1955 z njim na turneji po Norveški, Švedski in Finski, kjer je žela velike uspehe pri gledalcih in izredno priznanje in pohvalo s strani kritike. Diplomirala je na šoli za dramsko umetnost pri „Piccolo Teatro della Città di Milano“.

J. M. P.

* Nazivi: mim, mimska igra, mimik, mimika, mimičen, pantomima, pantomimika. Mim-a ne moremo in ne smemo istovetiti z nemim igralcem, ki ga pri nas nekateri imenujejo »mimik«. Tega izraza naš pravopis ne pozna. Izvajalca mimske igre so imenovali stari Grki in Rimljani »mimos« oz. »mimus«, imenujejo Francozi »mime«, Italijani »mimo«, Nemci »Mime«, Skandinavci »mim« itd. Pod »mimiko« razumemo izrazno igro obraza — kot pojem (n. pr. človek brez mimike; mimični izraz — kretnja) in tako je pantomimika nauk, medtem ko je pantomima igra s kretnjami brez besed. Zaradi tega so tudi stari Grki in Rimljani označevali igre mimā z istim nazivom, kakor izvajalca samega: »mimos« oz. »mimus«. Ker predvaja mim na njemu svojstven način, se imenuje njegova igra »mimska igra« (ali »igra mima«, kakor jo imenujejo v inozemstvu), ne pa mimična igra, ker se poslužujejo mim mimike kot izraznega sredstva zelo malo ali sploh ne.

Portret dr. Antona Ocvirka na strani 90 je delo akadem. slikarja Božidarja Jakca. Vinjete k zadnjemu sestavku je izdelal Saša Kump.

Gledališki list PG v Kranju - Predstavniki Lojze Gostiša

Odgovorni urednik Rado Jan

Ovitek je izdelal Saša Kump - Tiska tiskarna »Gorenjski tisk« v Kranju.

Naklada 600 izvodov - Rokopisi se ne vračajo - Telefon št. 355, 450

ISKRA tovarna elektrotehničnih in
finomehaničnih izdelkov

KRANJ - Slovenija

proizvaja in dobavlja

Vse vrste avtomatskih telefonskih central. / Telefonske aparate — avtomatske namizne. CB namizne, induktorske namizne, poljske prenosne, ter vse rezervne dele. / Električne ure in urne naprave. / Tonske kinoaparature za filme 35 mm in 16 mm. / Električne vrtalne stroje EVS 1 Ø 10 mm in EVS 3 Ø 32 mm. Električne merilne instrumente — električne števec; instrumente za vgraditev z vrtljivo tuljavo ali z vrtljivim železom — voltmetre, ampermetre, elektrodinamične vatmetre; prenosne instrumente za obrat — voltmetre, ampermetre, vatmetre, merilce ozemljitve, univerzalne instrumente, linijske ommetre, preizkuševalce akumulatorskih celic itd.; precizne laboratorijske instrumente — voltmetre, ampermetre z vrtljivo tuljavo, elektrodinamične vatmetre; instrumente za kontrolo toplote — termoelektrične pirometre; pribor za električne merilne instrumente — tokovne transformatorje, ločene shunte, predupore itd; / Električni avtomobilski pribor — avtodinamo, napetostne regulatorje, starterje, vžigalne tuljave, dinamo in reflektorje za bicikle. / Selenske usmernike po naročilu. / Instalacijski material — paketna stikala, priključne sponke itd.

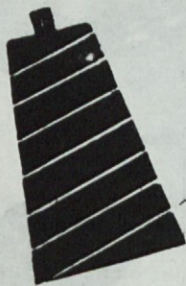

TISKANINA

Vam nudi
svoje priznane izdelke
v bombažnih in staničnih
tiskanih tkaninah v vseh
modnih barvah in desenh

Naše tkanine
so znane na domačem
in inozemskem tržišču
kot najkvalitetnejše po izdelavi
in trajnosti

Naročila izvršujemo točno in solidno

Telefon:
centrala 173,
komerciala 175

TOVARNA TISKANEGA BLAGA V KRANJU

Ustanove in večje pralnice
lahko naročijo VETO prašek
v vrečah
direktno pri podjetju

TOVARNA MILA »OVEN« V KRANJU

izdeluje novo pralno
sredstvo znamke

VETO

VETO uporabljajte vedno brez souporabe mila ♦ VETO je detergent, ki odstrani iz perila tudi najbolj trdovratne madeže - od sadja, znoja, saj, črnega vina i. t. d. ♦ VETO pere brez mencanja in truda. Uporabljajte ga po navodilu ♦ VETO je zajamčeno neškodljiv

Ime: VETO - pralno sredstvo

IZDELAVA TOVARNA MILA »OVEN« V KRANJU

★ PLETENINA KRANJ

Telefon: 389 — Brzjavni: PLETENINA, Kranj

Zalaga vse trgovsko omrežje na celotnem teritoriju Slovenije in ostale republike s prvovrstno kvalitetnimi izdelki

»Ža vse letne čase ~ Kaj Vam najbolj paše?

*Lepe pletenine, srajce,
pidžame in rokavice
od PLETENINE naše!*

Naša znamka:

Trikotna etiketa z kranjskim grbom
v obliki orla in enotnim napisom
PLETENINA Kranj

P

- IZDELUJE VSE VRSTE ARHITEKTHNIH,
- URBANISTICNIH
- IN GRADBENO-INZENIRSKIH
- PROGRAMOV,
- NACRTOV TER EKSPERTIJ.

rojektivno podjetje v Kranju

„Elektrotehnično podjetje“ • Kranj

se priporoča za izvršitev vseh elektroinstalacij in del s področja elektromehanike, radiomehanike, finomehanike, galvanizacije in železostrugarstva. Imamo lastne delavnice in poslovalnici na Jahačevem prelazu in v Prešernovi ulici

• VEČER SODOBNE NEME ODRSKE IZRAZNE IGRE •

KRISTINA PICCOLI

učenka prof. E. Decrouxa

Milano — Paris

in

TINA PICCOLI

M I M

I. DEL

Nekaj o mĩmu v besedi in kretnji

II. DEL

Perica	V šoli
Sončno popoldne	Usmiljenje
Strah	Lutka

III. DEL

Podoknica	Na sprehodu s psom
Življenjska pot	Umetnik
Ideja	Slovo
	Dvo boj z noži

Predstavi dne 8. IV. (za gimnazijo) in 10. IV. za izven

8

GLEDALIŠKI
LIST
PREŠERNOVEGA
GLEDALIŠČA
KRANJ
LETNIK VII.
SEZONA
1956 - 1957